

(Alders) kunde sætte sin Anskuelse igjennem, at man øieblikkeligt skulde votere en større Sum, bestille et Skib i Udlandet og erholde det om 12 til 18 Maaneder, saa vil det være af Betydning, men hvad er det, der foreslaaes af det store Fleertal, af dem, som han slutter sig til — thi det maae vi tage i Betragtning —? Det er, at vi istedetfor at bygge paa vort eget Værft skulde kjøbe et Skib i Udlandet, men dette er betinget paa samme Maade som forrige Aar, nemlig deraf, at vi faae den store Sum fra Amerika. Hvor lang Tid vil der da kunne gaae? Naar i Fristaternes Senat Udvalget for de udenrigske Anliggender skal erklære sig og Congressen votere Penge, hvilket Alt sandsynligviis først vil skee, naar den nye Præsident er tiltraadt, — sandsynligviis vil først da Spørgsmaalet reise sig, om man skal gaae ind paa Kjøbet —, kunne vi vente, at Tiden vil gaae hen til næste Efteraar. Derefter skulle vi til at bestille Skibet og forud derfor drive Underhandlinger med fremmede Værfter, men dette tager ogsaa nogen Tid, og saa vil der efter den Forklaring, vi have modtaget, hengaae 18 Maaneder som den korteste Tid, der kan være Tale om. Det vil altsaa i det Hele blive $2\frac{1}{2}$ Aar. Det er ganske vist mindre end $4-4\frac{1}{2}$ Aar, som er den Tid, der opgives fra Ministeren. Men vi kunne dog for Pengenes Skyld sætte noget mere Kraft paa Bygningen her, naar man ellers vilde kjøbe i Udlandet, — det synes mig at være klart. Vil man bevilge 1,600,000—1,800,000 Rd. til at kjøbe for i Udlandet, maae vi ogsaa kunne bevilge en større Sum aarlig til at bygge paa Værftet for. Lad os sætte, at Skibet da kan bygges paa Værftet i $3\frac{1}{2}$ Aar, og Bygningen i Udlandet vil tage $2\frac{1}{2}$ Aar, vil den hele Forskjel, der bliver Spørgsmaal om, være 1 Aar. Jeg seer saaledes ikke, at man med saa overordentlig stor Stykke kan fordrø, at man skal kjøbe et Skib i Udlandet som det, der skulde sikke os, at vi ikke skulde mangle Skib i paakommende Farer, medens vi, naar vi bygge her, ingen Nytte ville have deraf, fordi det vil være forsilde, naar det endelig er færdigt. Dernæst har det gjort et temmelig stærkt Indtryk paa mig, at det den eneste

Gang, da vi i de senere Aar have taget en hurtig energisk Beslutning for at skaffe os et Skib i Udlandet og anvendt en meget betydelig Sum hertil, mislykkedes, fordi Skibet ikke kunde komme ud af neutral Havn. Naar vi ikke engang kunde faae det dengang, er det et Spørgsmaal, om vi med Rimelighed kunne regne paa — under Forhold, da en Krig let pludselig kan udbrude — efter 18 Maaneders Forløb, efterat Skibet er bestilt, at faae det. Det er ganske vist en Betragtning, som har sin Betydning. Jeg seer ikke Andet, end at dette maa have veiet baade hos Regjeringen og Marineministeriet, da de ere fremkomne med det Forslag, som foreligger. Jeg kan, saaledes som Sagen foreligger, og efter at have hørt Udtalelser fra Mænd, paa hvis Dom jeg lægger Vægt, ikke ansee det for rigtigt at gaae anden Vej end den, som Regjeringen selv har foreslaet, og jeg haaber, at de flere Sagkyndige, der ere her i Thinget, ville faae Velighed til at udtale sig, og i alt Fald vilde jeg gjerne høre disse Mænds Udtalelser, inden jeg tager min endelige Beslutning. Det syntes mig at have været altfor fattigt, om Regjeringsforslaget om et større Panterskib ikke havde faaet en eneste Stemme for sig i Udvalget. Jeg haaber, at sagkyndige Medlemmer og den hvitærede Marineminister med fuld Kraft ville hævde det Standpunkt, saa at den, der er ene, vil kunne blive et ikke saa ganske ringe Tal. Jeg skal som Følge deraf anbefale Forslaget om foreløbig at sætte al Kraft paa at bygge dette Skib paa Værftet. Skulde der komme heelt andre Forslag frem til 3die Behandling og Stillingen i det Hele taget blive forandret, forbeholder jeg mig naturligviis fuld Frihed til at handle, som jeg anseer det for rigtigt. Under alle Omstændigheder vil jeg finde det lidet værdigt og lidet klogt, om vi vilde lade vor Bevilling være afhængig af, om de vestindiske Penge komme ind eller ei. Skulle vi kjøbe, lad os saa votere Penge, anerkjendende, at det er godt og nyttigt til Fædrelandets Forsvar, og ikke gjøre det afhængigt af en Eventualitet som denne, hvorover vi slet ikke ere raadige.